

ישיבת בני"ע "גבעת שמואל"

מידעון

בס"ד, אלול תשפ"ה, פרשת כי תבוא

דברי פתיחה

הרב שרגא פרוכטר, ראש הישיבה

בני עקיבא
ראשון לציון

בסרטוני
ובחומרים
הקשורים
לנפילתנו.
זיכרון
נוספים
לחיינו

יישר כוח ותודות לתורמים היקרים שתרמו מזמנם ומכספם. החנוכה הרשמית של כותל הזיכרון תתקיים בע"ה באירוע באזכרה שנעשה בישיבה ביום השנה למלחמת "חרבות ברזל".

אסיפות ההורים שיתקיימו השבוע בישיבה
- יישר כוח לכל ההורים שהגיעו לאסיפות ההורים שנערכו השבוע לבני כיתות ז', ט', י'. בערבי ההורים הדגשתי את הדברים החשובים בישיבה ובבית ובקשתי הייתה שהשפה של חינוך הבנים בישיבה ובבית תהיה שפה אחת. בשבוע הקרוב יתקיימו אסיפות גם לבני ח' וכיתות י"א-י"ב.

להורים ולבנים היקרים מאוד, שלום רב.

סיימנו זה עתה את השבוע השלישי לשנת הלימודים תשפ"ה, והיום ערכנו את טיולי הגיבוש לבני כיתות ז', ט'. בני כיתות ח' יצאו בשבוע שעבר ליום הגיבוש. ב"ה הבנים חזרו בשלום מרוצים ושמחים מאוד.

בני כיתות י' ובני י"ב יצאו אי"ה לסמינריונים בכפר תבור ובירושלים בשבוע הבא.

וְנַתַּתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנֵים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת - בשבוע שעבר הורכב כותל הזיכרון לנופלים במערכות ישראל ובפעולות האיבה שלמדו או לימדו בישיבה. בלוח מונצחים 28 קדושים, החל מהמורה בן ציון שיף הי"ד שנהרג בחזית המצרית במלחמת יום הכיפורים ועד לחלל האחרון-תלמידינו היקר- מירון גרש הי"ד מומחה בלוחמה בתת קרקע ביחידת יהלום שנהרג ברצועת עזה במהלך מלחמת חרבות ברזל.

בכל לוח זיכרון נכתבו מספר פרטים קצרים על הבוגר או איש הצוות ובצידו קוד QR. כל תלמיד או אורח שיסרוק את הקוד יגיע לאתר שבו יוכל לקרוא בהרחבה על הנופל. יצפה

ערב התעוררות וטיש - במוצאי שבת
הבאה, כ"ה אלול 28/9 בשעה 21.15 נערוך
בישיבה ערב התעוררות עם זאביק הראל
ובועז בורובסקי. בערב זה נתכונן לקראת
הסליחות, ויום הדין - ראש השנה.

2

כולנו - הורים ובנים, נתכנס במוצאי שבת בשעה
21.15 לערב מרגש וחוויתי זה.

תוכנית הערב מגוונת מאוד, מושקעת וחשובה מאוד
לבנים. בסיום הערב נאמר סליחות, איש איש ונוסחו.
מבקש מאוד מכל ההורים לקחת חלק בערב חשוב
זה !!!

מארייות גברו" י' מנשרים קלו

יזכור אלוהים
את חללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה
הוגרי ושיבת בני עקיבא גב"ע
שנפלו על משמרתם בעת מילוי תפקידם
למען העם והארץ

ת.נ.צ.ב.ה.

יחזקאל דוד שגב	דניאל מזרחי	עשיראל אסף כמדאכד	יוסף צבי לי	אריה בר-שלום	נחמיה (נח) בנדט	בן ציון שיף
אילן יאני	יעקב דוד סימון	איתן שמעון הלניס	אורנה-ארי אריאל	דוד יעקב נרית	שמאל לס	דוד צובארה
דניאל דני	דוד יוסף לרנ	אברהם גלעד סינר	איתמר יוסף בגל	רזיקל שכה	אורנה-ארי אריאל	יהודה ויטסקו
שלום גל	איתן חמיר	איתמר יוסף בגל	רזיקל שכה	רזיקל שכה	עופר שרעני	תמיר נעמתי

כי תבוא פרשת השבוע שפותחת בעניין מצוות הביכורים מלמדת

אותנו על עניין הכרת הטוב בכל המובנים. אעסוק במאמר זה באמירת - תודה
!!!! לכמה מאיתנו המילה תודה בכלל לא נמצאת בלקסיקון המילולי?? בואו
ונראה כיצד התורה מתייחסת למילה - תודה !!!!

ברצוני להודות לה' יתברך על כל הטוב שגומל עם ישיבתנו מידי יום כל השנה !!!
ואם עוסקים בתודות.....אנו עומדים לקרוא את פרשת כי תבוא, פרשת של הכרת הטוב
לה' יתברך, ולכן אעסוק במאמר זה באמירת - תודה !!!!

הכרת הטוב - ערך גדול ביותר !!

פרשת השבוע, פותחת בציווי שניצטוו ישראל עם כניסתם לארץ והוא להעלות את הביכורים
לבית המקדש ובכך להודות לה' יתב' על כל הטוב אשר גמלם. מעמד הבאת הביכורים כולל
בתוכו הודיה לה' לא רק על הפרי החדש, אלא על המהלך ההיסטורי הכולל של היווצרות עם
ישראל, מימיו של יעקב אבינו ועד לאותו רגע בו מובא הפרי אל לפני מזבח ה'. הכרת הטובה
והתודה היא חלק מהיחס העמוק בין ישראל לה'.

פעמים שהקשר נוצר עקב מצוקה, בה פונה האדם לאלוקיו ומבקש ממנו כי יושיע אותו מצרתו,
אך מצד שני פעמים רבות האדם פורש בפני אלוקיו את שמחתו, ומודה לה' יתברך על הטוב
שה' עושה איתו. כך או אחרת, האדם מישראל איננו נותר כפוי טובה כלפי רבש"ע, ואין הוא
מייחס את ההצלחה לכשרונו, כי אם לה' יתב'.

ברגע שהאדם מגיע לבית המקדש עם הפרי החדש, מייד עם כניסתו לעזרה שבבית המקדש – **"עודנו הסל על כתפו...."** (ביכורים ג' – ו'), פותח העולה לרגל את פיו וקורא בקול גדול כך: **"וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה וְיִרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבְּתָּ בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרֶצֶךָ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשָׂמַתָּ בְּטֶנְאָ וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹוֶה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַיְקֹוֶה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקֹוֶה לְאַבְתִּינוּ לָתֵת לָנוּ."**

כל השומע את מביא הביכורים, חש בנימת קולו של מביא הביכורים צליל מתרונן של אמירת תודה, וכך אומר רש"י: **"הגדתי היום – שאיני כפוי טובה"**.

ברצוני לעמוד על שתי נקודות בהכרת הטוב. אחת בעניין הביכורים והשנייה – כיצד יהיה לנו יותר קל לומר תודה.

נקודה ראשונה: בואו ונעמיק באופייה המיוחד של הכרת הטובה המתגלה בפרשת הביכורים. הפסוק הפותח פרשה זו מציין: **"וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה וְיִרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבְּתָּ בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרֶצֶךָ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ...."**

על הביטוי: **"וירשתה וישבת בה"**, מביא רש"י את דברי הגמרא במסכת קידושין ל"ו: - **"מגיד שלא נתחייבו בביכורים עד שכבשו את הארץ וחילקו"**.

ולכאורה יש לשאול: מדוע לא נתחייבו ישראל בביכורים מייד עם כניסתם לארץ, וכי אין חייבים להודות לה' יתברך כפל כפליים, על שזימן להם שדות וכרמים שופעי יבולים, ללא עמל ויגיעה בכניסתם לארץ???

יתירה מזה: מדוע מתחילה הכרת הטובה רק מ- **"כי תבוא אל הארץ"**, וכי לא היה ראוי להודות לה' יתברך על **"דגן שמים נתן למו"** (תהילים ע"ח – כ"ג), ואולי אפילו להפריש ביכורים מאותו **"דגן שמים"** (מן) שהיה במדבר???

אלא הבאת הביכורים המבטאת הכרת טובה, נועדה להוות מחסום ליצר הגאווה של האדם שעלול לומר בליבו: **"כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה"** (דברים ח' – י"ז). תחושה זו לא עלתה במדבר משום שכל העם חזה שניזונים מהמן היוֹרֵד משמים. היה ברור לעם ש- **"על כל מוצא פי ה' יחיה האדם"** (ח' – ג').

ולכן, במדבר לא תיתכן תחושת – כוחי ועצם ידי....

אולי אף בעת הגעתם של עם ישראל לארץ, לא ייתכן שמישהו מהעם יזקוף לזכותו את יבול השדות והכרמים שלא עמל לגדלם. לא ייתכן שיגיעו לארץ מליאת יבולים, שדות וכרמים ויאמרו – זה בזכותי.

אך לאחר שזכה עם ישראל להגיע לארץ, לכבוש אותה ואח"כ לחלקה, עלולה להיות למישהו מעם ישראל תחושת גאווה של "כוחי ועצם ידי", לפיכך

באה דווקא אז מצוות הביכורים ללמד את עם ישראל את תחושת הענווה, ולהודיע שהארץ ניתנה לנו מאת ה' יתברך, ואף היבול – פרי עמלו, אינו שלו בלבד אלא – "פרי האדמה... אשר ה' אלוֹקֵיךְ נֹתֵן לךְ".

5

התורה מוסרת כאן מסר חשוב לחיים – תחיה בתחושת ענווה, היות וכל מה שיש לך אפילו אם עמלת עליו, זה לא רק שלך אלא בעיקר זהו הדבר שה' נתן לך. אם כל אחד מאתנו ילך בתחושת ענווה במשך כל חייו, ולא יאמר "כוחי ועצם ידי" אלא יזקוף את כל מה שיש לו לה' יתברך, אז הכרת הטוב והתודה לה' תהיה קלה בעיניו, והוא יחיה בצורה אמיתית.

אך ברצוני לגעת גם בנקודה השנייה :

לפעמים קשה לנו לומר – "תודה". קשה לנו לראות את הדברים ב- "עין טובה". איך לנו יהיה יותר קל לומר את המילה הפשוטה – תודה, לחיות בתחושת הכרת הטובה???

במקרא הביכורים שאותו אומר האדם בעת הבאת הטנא למקדש, האדם אומר את המבט ההיסטורי הכללי.

"וַיִּרְעוּ אֶתְנֹוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנִּצְעַק אֶל יְקֹוֹק אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְקֹוֹק אֶת קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנִיָנוּ וְאֶת עֲמָלְנוּ וְאֶת לַחֲצֹנוּ: וַיּוֹצֵאנוּ יְקֹוֹק מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמִרְאָ גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתֵּיִם".

בכדי להודות ולשבח אנו נדרשים לפעמים להגביה עוף מעל המציאות הרגעית, העכשווית. מצד האמת לא תמיד מסוגל החקלאי הקטן לעלות למקדש ולומר תודה. לעיתים עולים למקדש מאוכזבים עקב הפסדים כספיים או יבול לא משובח....באווירה שכזו קשה לפנות לבורא עולם ועוד להודות לו.

פרשת מקרא ביכורים באה ללמד אותנו שלפעמים אנו צריכים להתעלות מעל המציאות. כשהאדם מביט על הדרך הארוכה שעבר ומכניס הכול לפרופורציות הנכונות שעבר, אז, יכול האדם להסתכל גם על המציאות העכשווית ולהודות על כך.

לכן האדם במקרא הביכורים מסתכל על עברו שהיה עבד במצרים, ולמרות שהשהות במצרים הייתה קשה לו, כעת הוא יכול להרים את עיניו כלפי שמים ולומר – תודה.

ייתכן שיש לנו כיחידים או לאומה כולה קשיים. אך ימים אלו של חודש אלול, מחייבים הסתכלות רחבה ועמוקה על כל שעבר עלינו. מי שחי בתודעה מתמדת של ימי הגלות הארוכים – גירוש ספרד והשואה, ומציאותינו בעבר שהיינו כעלה נידף בין האומות, מביט בעין אחרת על המציאות, על אף הקשיים האישיים והכלליים של האומה.

מקרא ביכורים לא מתעלם מהקשיים והצרות. מקרא ביכורים מבקש להתרומם יחד עם הבעיות ולראות את הדברים נראים מבעד לערפל. מבט בריא שכזה הוא המבט האמוני הראוי, והוא מעניק לנו כוח להמשיך בבניין היצירה המפואר האישי והכללי.

בפתחה של שנה חדשה נבוא גם אנחנו אל ריבוננו של עולם ונאמר תודה רבה על המציאות בעבר ועל המציאות העכשווית. היו קשיים, יש קשיים, אבל בהסתכלות רחבה אנחנו יכולים לראות את הטוב שה' עושה איתנו ולומר תודה רבה.

הורים ובנים יקרים – פתחנו את השנה במסר שנתי של "בונים אישיות ויוצאים לשליחות", פתחנו את השנה בחיזוק המידות והאישיות של כולנו, ובע"ה נעסוק בנושא זה השנה.

בואו ונפנים זאת בישיבה, בבית ובכל מקום שנגיע אליו, **בואו בנים יקרים ונתרגל לומר – תודה.**

תודה לאימא על הארוחה הטעימה, תודה להורים ולאחים, תודה לר"מ או למורה שהעביר שיעור מצויין..... תודה למזכירות ולאבות הבית שעובדים כ"כ קשה בשביל כולנו, תודה לעובדי המטבח.....

בא נסתכל על הכול בעין טובה ונתרגל לומר – תודה !!!

אוהבכם ומוקירכם

שבת שלום ובשורות טובות

שרגא פרוכטר – ראש הישיבה

